

תפ"ח 49771/08/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סלימאן קפישא, הנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 49771-08-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

בעניין:

מדינת ישראל - המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

סלימאן קפישא (עציר) - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של הכנה למעשה טרור של רצח, לפי סעיף 28(א)(3) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, בצירוף עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, ובעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה לענין העונש, אך המאשימה הגבילה עצמה לטעון ל - 4.5 שנות מאסר. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

הנאשם הינו תושב חברון ובמועדים הרלבנטיים לכתב האישום לא היה לו אישור כניסה לישראל. בסמוך ליום 8.8.18 החליט הנאשם לבצע פיגוע התאבדות ממניע לאומני בעיר העתיקה בירושלים, במהלכו התכוון להרוג יהודי חובש כיפה. לצורך כך הצטייד הנאשם בסכין מתקפלת בעלת להב באורך של כ - 10 ס"מ ובמיכל גז פלפל, ותכנן לאתר קורבן מתאים, להתיז עליו גז פלפל ולדקור אותו בצווארו או בגבו כשהוא אינו יכול להתגונן. ביום 8.8.18 בסמוך לשעה 11:00, יצא הנאשם מחברון לכיוון ירושלים כשבידו שקית ובה בגדים להחלפה, סכין ומיכל גז מדמיע. בטרם יצא לדרכו, החזיר הנאשם לאחיו מכשיר טלפון נייד ששאל ממנו וזרק את כרטיס הסיים לפח, על מנת שלא יהיה ניתן לאתר. הנאשם נכנס לישראל דרך פרצה בגדר בכיוון כפר א-זעים ועלה על מונית לכיוון העיר העתיקה בירושלים. בסמוך לשעה

עמוד 1

21:00 הגיע הנאשם לעיר העתיקה, שוטט בה במשך כשעתיים כשבידו שקית הניילון, בה היו הסכין ומיכל הגז. לאחר מכן החליט לדחות את ביצוע הפיגוע למחרת וחיפש מקום ללון. בסמוך לשעה 00:15 הבחינו שוטרים בנאשם בסמוך לשער שכם וביצעו בו ובכליו חיפוש. כאשר ביצע אחד השוטרים חיפוש בשקית, נמלט הנאשם מהמקום ונתפס לאחר מרדף קצר.

3. הנאשם הינו יליד 1992, ובעברו שלוש הרשעות בעבירות ביטחון בגין נדון לעונשי מאסר בפועל.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

4. המאשימה טענה כי העונש הקבוע בחוק לעבירה של הכנה למעשה טרור הינו 15 שנות מאסר, העונש על כניסה לישראל שלא כדין הינו שנת מאסר והעונש על עבירה של החזקת סכין הינו 5 שנות מאסר. בפסיקה נהוגה עמדה נוקשה ביחס למעשה טרור יחידי שמגיע הן מבית והן מחוץ לגבולותיה של מדינת ישראל, שהתבטאה בעונשים חמורים של שנות מאסר רבות. כאשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בנאשם שקיבל החלטה מדעת להיכנס לתוך שטחי מדינת ישראל לצורך פיגוע התאבדות כלפי יהודי חובש כיפה, הוא הצטייד בסכין ובגז פלפל בעת שיצא מביתו בחברון, הוא מסליק את הסכין והגז בבגדיו, הוא מצליח לחצות את גבולותיה של מדינת ישראל ולהגיע לירושלים, שם הסתובב במשך שעות, לאחריו בחר לדחות את ביצוע הפיגוע לשעת כושר מאוחרת יותר, תוך שהוא שומר את הסכין וגז הפלפל בכליו על מנת לעשות בהם שימוש בעתיד. כלי התקיפה נתפסים עליו רק בעת שנעצר ע"י המשטרה, הוא ניסה להימלט ונתפס לאחר מרדף. מעשיו מלמדים על תכנון מוקדם, הצטיידות מראש בכלי תקיפה ועל תעוזה. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות ביטחון, בגין נדון לעונשי מאסר. העבירה האחרונה הנה משנת 2018, והוא הורשע שלושה חודשים לפני המועד בו ביצע את העבירות נשוא תיק זה. אין מדובר במי שזו לו הסתבכותו הראשונה. הוא פעל מתוך מניע אידאולוגי, שהוא שיקול נוסף לחומרה בגזירת עונשו. יש להתחשב בכך שמדובר בתושב שטחים שנכנס לתחומי מדינת ישראל מתוך כוונה לבצע פיגוע. בנסיבות אלה יש לתת משקל משמעותי להרתעת הרבים. מדובר בעבירת הכנה. אמנם זו עבירה חדשה, אך המחוקק הביע את עמדתו ביחס לחומרתה וקבע עונש של 15 שנות מאסר בצידה. כמו כן, אין חידוש משמעותי בחוק, משום שישנן עבירות הכנה אחרות בספר החוקים (כדוגמת סעיפים 100, 116, 497, 499). עבירת ההכנה בחוק הטרור נועדה לתת לפעולות שנועדו לאפשר ביצוע מעשה טרור ויש בהן חומרה, ענישה הולמת. למשל, חפירת מנהרה אינה מעשה פסול, אך אם היא משמשת לביצוע מעשה טרור יש להוקיע אותה.

במקרה דנן פוטנציאל הנזק שעשוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הינו קטלני. הנאשם ביצע שתי עבירות, הוא חצה את הגדר עם סכין והיה מצוי בשלב מאוד מתקדם של ההכנה. אמנם הוא לא ביצע כל מעשה במשך שעות, אך הוא לא חזר לביתו ולא זרק את הכלים, אלא המתין לשעת כושר מתאימה. על כן, נטען כי יש לגזור על הנאשם העונש של 4.5 שנות מאסר.

טענות ההגנה

5. הסנגור טען כי המאשימה לא התייחסה להסדר בין הצדדים ולחובתה לשכנע היכן יש למקם את הנאשם במתחם הענישה עליו הוסכם, הנע בין 0 ל - 4.5 שנות מאסר. לעמדתו, יש למקם את הנאשם באמצע מתחם הענישה המוסכם ולהטיל עליו עונש שינוע בין 20 ל - 24 חודשים. מדובר בעונש משמעותי ומרתיע, ההולם את נסיבות ביצוע העבירה דנן. הסנגור טען כי הנאשם הביע חרטה מעומק נפשו. כתב האישום תוקן לאחר שנראה בצילומים מהעיר העתיקה שהוא הסתובב שעתים ויכול היה לדקור שני שוטרים מאחור, הוא יכול היה לעשות כן 7 פעמים, אך תחת זאת הוא שתה קולה, ולא בכדי הושג הסדר הטיעון הנוכחי. אין מחלוקת שצריך להרתיע ולהחמיר עם מי שמבצע עבירות, אך צריך גם לעודד את מי שנמלך בדעתו ובסופו של דבר לא ביצע את העבירה המושלמת. כמו כן, אין הכנה ממשית, אף לא במובן הפיזי, לביצוע העבירה. הנאשם לא רצה להתאבד ולא ניסה להתאבד. הסנגור מבקש שהעונש יהלום את העבירות דנן ולא מדיניות שאפתנית בגלל טרור של יחידים, של אנשים שירו ודקרו, והפנה לכך שמדובר בעבירה שלראשונה מועמדים לדין בגינה ואין פסיקה העוסקת בה, אליה יכול היה להפנות, ולכן יש לשקול היטב מה העונש הראוי במקרה זה.

6. הנאשם הוסיף כי הוא מצטרף לדברי סנגורו, הוא אכן התכוון לבצע פיגוע ונכנס לישראל במטרה זו, אך לבסוף התחרט וחזר בו. כשעבר את גבולות ירושלים, חלף על פני שני מתנחלים, שני שוטרים ואישה עם ילדים, ויכול היה לבצע פיגוע, אך התחרט.

דין

7. גזירת דינו של הנאשם באה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק העונשין - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. הוראת סעיף 40ג(א) קובעת כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה שבוצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ט מפרט נסיבות בהן יש להתחשב, במידה שהתקיימו וככל שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם, ביניהן התכנון, חלקו היחסי של הנאשם, הנזק שנגרם וכמפורט באותו סעיף).

8. לא בכדי החמיר המחוקק בענישה כאשר עסקין בעבירות שהן מעשה טרור. בסעיף 1 לחוק המאבק בטרור נאמר כי מטרתו של החוק היא, בין היתר, מניעה וסיכול של עבירות טרור. לפיכך, הערך החברתי המוגן העיקרי במקרה שלפנינו הוא סיכול ומניעה של מעשי טרור, הגנה על שלום הציבור, ביטחון וביטחון המדינה. בקביעת העונש יש להביא בחשבון את התכנון שקדם לעבירה ואת הנזק הקטלני שהיה צפוי להיגרם מביצועה. במקרה דנן, הנאשם החליט לבצע פיגוע טרור רצחני על רקע אידאולוגי-לאומני והכין עצמו בדקדקנות לביצוע הפיגוע. הוא תכנן להרוג יהודי חובש כיפה, כך שידקור אותו מאחור מבלי שתהא לקורבן הזדמנות להגן על עצמו. ההכנה התבטאה בתכנון מוקדם ומתמשך. הנאשם הצטייד בסכין מתקפלת בעלת להב גדול, במיכל גז פלפל ובגדים להחלפה לסייע לו להימלט מלתת את הדין על מעשיו, ולמטרה זו גם נפטר מטלפון סלולרי שהיה ברשותו קודם לכן.

9. באשר לעבירה של כניסה בלתי חוקית לתחומי מדינת ישראל, מדובר בעבירה קלה לביצוע, שאכיפתה קשה, היא פוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו. בענייננו, ניתן לראות בכלל האירועים כאירוע אחד שכן הם משולבים וקשורים זה בזה, והמתחם הראוי הינו 4 עד 8 שנות מאסר.

10. באשר לעונש הראוי לנאשם: בנסיבות העניין ונוכח עמדת המאשימה, יש להתחשב בכך שהנאשם הודה במיוחס לו ובכך תרם לייעול ההליך המשפטי והביע חרטה. יחד עם זאת, אין בסיס לטענת הנאשם כיום, לפיה, לאחר ששוטט בעיר העתיקה במשך כשעתיים כשבידו הציוד שהכין כדי לבצע את הפיגוע שתכנן, התחרט וחזר בו מכוונתו לבצע פיגוע. מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, עולה כי הוא החליט לדחות את ביצוע הפיגוע ליום המחרת, הוא לא שב לביתו ואף לא זרק את הכלים בהם הצטייד. יש להתחשב בכך שהנאשם היה בשלב מתקדם של ההכנה לביצוע מעשה הטרור שתכנן. בנוסף, הנאשם נמלט מהשוטרים שעצרו אותו ונתפס רק לאחר מרדף. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות ביטחון מהשנים 2012-2018, בגין נדון, בין היתר, לעונשי מאסר בפועל ולמאסרים מותנים, הוא ביצע את העבירות דנן פחות משלושה חודשים לאחר שהורשע בפעם האחרונה, באופן המעיד על כישלון צורם של אפקט ההרתעה בענישה בענייננו, עם זאת, הנסיבות לקולה שעיקרן אי ביצוע, בסופו של דבר, והרצון לעודד חרטה בטרם ביצוע, מוביל למיקומו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

בנסיבות אלה, אנו גוזרים על הנאשם:

א. מאסר בפועל לתקופה של 50 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד